

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 1Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204727
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5817204727.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v právnej veci žalobcu: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Š. XXX/X, zast. JUDr. Dušan Serek, advokát, Námestovo, Hattalova 373/3 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I/ Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, SRSApA 07732/16 zo dňa 31.08.2017.

II/ Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

III/ Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za žalobu 110,50 Eur na účet Okresného súdu Námestovo do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu 10. 11. 2017 žalobca žiadal, aby súd rozhodol tak, že zruší rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, spis. zn. SRSApA 07732/16 zo dňa 31.08.2017, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1773,99 €, úrok z omeškania vo výške 72,73 €, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1773,99 € od 21.11.2013 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 125,04 € a trovy právneho zastúpenia žalobou vo výške 215,80 €, to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 50 € splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobu odôvodnil, že dňa 25.09.2017 mu bol doručený predmetný rozhodcovský rozsudok, ktorý žiada zrušiť. Žalobu podáva v zákonnej 3 mesačnej lehote, ktorá mu začala plynúť odo dňa doručenia predmetného rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť z dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. i) a 1) Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to z nasledovných

dôvodov: Rozhodcovský súd mal za preukázané, že dňa 07.07.2006 došlo medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - Consumer Finance Holding, a. s. k uzavretiu zmluvy označenej ako „žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO“, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, ktoré bol povinný v pravidelných splátkach právnomu predchodcovi žalovaného vrátiť. Žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce zo spomenutej zmluvy riadne a včas neplnil. Podľa rozhodcovského súdu pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., postúpil predmetnú pohľadávku na žalovaného dňa 07.06.2013. Poukazujeme však na skutočnosť, že pôvodný veriteľ ako postupca si nesplnil svoju zákonnú povinnosť a bez zbytočného odkladu neoznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky. Nový veriteľ ako postupník sa mal preto žalobcovi legitimovať, a to reálnym preukázaním cesie prostredníctvom predloženia zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou však žalobca nedisponuje, má k dispozícii len prílohu k tejto zmluve zo dňa 06.06.2013, a preto je namieste vznesenie námietky nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalovaného ako žalobcu v predmetnom spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V prílohe k tejto zmluve je okrem iného uvedený aj dátum zo splatnenia dlžnej sumy, a to 12.02.2010. Teda k 12.02.2013 bol nárok žalovaného v celom rozsahu premlčaný. Zmluva, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, bola uzavretá ešte v roku 2006 ako je to vyššie uvedené, a vzhľadom na 11 ročný časový odstup od uzavretia zmluvy je isté, že nárok žalovaného bol ku dňu podania žaloby na rozhodcovský súd premlčaný. Tento nárok bol premlčaný už ku dňu postúpenia pohľadávky na žalovaného. O tejto skutočnosti - premlčanie dlhu - mal žalovaný určite vedomosť, pretože využitím nekalej obchodnej praktiky chcel dosiahnuť vymožitelnosť svojej pohľadávky, a to podpísaním dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach dňa 15.10.2013, kedy bola jeho pohľadávka premlčaná. V tomto prípade boli naplnené zákonné znaky tohto inštitútu - nekalej obchodnej praktiky - nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potencionálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie záväzku nie je právne účinné, pretože dlžník o tom, že dlh je premlčaný nevedel, a ani nevie, čo premlčanie znamenalo, keď podpisoval dohodu, ktorá mu bola zaslaná na podpis. Navyše prílohou dohody je aj dotazník, v ktorom sa žalovaný snažil zakomponovať vedomosť žalobcu o premlčaní dlhu. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (Smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej smernice o nekalú obchodnú praktiky a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa. Aj v tomto prípade treba dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a tiež dotazník k dohode považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovaného vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku. Z textu dohody a dotazníka k dohode je zrejmé, že ide o formuláre, ktoré žalovaný používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Ak dlžník podpisuje túto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, a v tomto prípade dokonca premlčaný, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu, Uznanie dlhu je cieľ sledovaný predovšetkým žalovaným ako veriteľom a nie dlžníkom, keďže ide o predformulované tlačivá, dlžník pri ich podpise nemôže ovplyvniť ich obsah. Aj keď žalobca podpísal dohodu a dotazník k dohode, v ktorom uviedol, že „berie na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde“, je takáto dohoda, dotazník k dohode a celkovo konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň je potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol, pretože táto dohoda o uznaní záväzku a úhrade v splátkach ako aj dotazník obsahujúci vedomosť o premlčaní dlhu, nebola iniciovaná zo strany žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršil svoje postavenie. Žalovaný v tomto prípade konal v rozpore s dobrými mravmi - v rozpore so vžitými tradíciami, jeho konanie vykazuje zjavné znaky diskriminácie a vybočenia z pravidiel morálky, nekonal dobromyseľne a čestne a tým spôsobil výraznú nerovnosť zmluvných strán (dodávateľa a spotrebiteľa) a porušil zmluvnú slobodu. V danom prípade zo strany žalobou k dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci uznať premlčaný dlh nedošlo, naopak, žalovaný v snahe reparaovať pochybenie svojho právneho predchodcu - pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s., spočívajúc v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premlčacej doby a vyhnúť sa tak novej námietke premlčania a zamietnutia žaloby, inkorporoval do dotazníka k dohode skutočnosť, že žalovaný berie na vedomie, že uznanie premlčaného dlhu má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde. „Formulárová dohoda“ a k nej vyplnený formulár „formou dotazníka“ neboli individuálne dojednané so žalobcom. Hoci sa žalobca mohol s nimi oboznámiť, nemohol ovplyvniť ich obsah. Ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná. Inštitútom uznania záväzkov nemožno obchádzať zákonné ustanovenie o ochrane spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca žiada, aby okresný

súd vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky vyššie uvedené okolnosti, pretože toto konanie, ktoré inicioval žalovaný nie je jediným konaním, v ktorom žalovaný žiada zaplatenie premlčaných dlhov a to z titulu nekalej obchodnej praktiky. O návrhoch žalovaného rozhodovali aj príslušné sudy SR vo všetkých inštanciách (napr. rozsudok KS Prešov, sp. zn. 12Co/126/2016, rozsudok NS SR, sp. zn. 8 MCdo1/2014), jeho konanie je vo všetkých prípadoch takmer totožné - uplatňuje si nárok na zaplatenie peňažných dlhov, ktoré sú premlčané, a to zakomponovaním vedomosti dlžníka o premlčaní dluhu dokonca v dotazníku. Preto nemohlo byť naplnené ust. 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto písomne uzná, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Aj na Okresnom súde Námestovo prebiehalo pod sp. zn. 5Csr/2/2016 konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom ako sporové strany vystupovali na jednej strane žalobca - J. J. a na druhej strane žalovaný EOS KSI Slovensko, s.r.o. Súd aj v tomto prípade pojednával o zrušení rozhodcovského rozsudku z rovnakých dôvodov a dňa 15.02.2017 vydal rozsudok, ktorým rozhodcovský rozsudok z dôvodu premlčanej pohľadávky zrušil. Proti tomuto rozsudku už žalovaný odvolanie nepodal a tak rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2017. Keďže uznanie premlčaného dlhu je právne neúčinné, na základe vyššie uvedeného vznáša žalobca námietku premlčania. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom k pohľadávke a pokiaľ súd konštatuje premlčanie hlavného záväzku, t.j. istiny, nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov a úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku, ktoré sú akcesorickej povahy vo vzťahu k istine vzhľadom na premlčanie istiny je potom premlčaný aj nárok odporcu na úroky, ako aj úroky z omeškania v celom rozsahu. Okrem horeuvedených skutočností je potrebné akcentovať aj niekoľko faktov týkajúcich sa samotnej zmluvy - Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO" zo dňa 07.07.2006. V tejto nielenže úplne absentuje počet splátok, ale zmienka o úrokoch, poplatkoch, ročnej percentuálnej miere nákladov, termínoch splátok atď. je obsiahnutá len v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., pričom tieto neboli žalobcom ako spotrebiteľom vôbec podpísané, a teda možno spochybníť aj reálne oboznámenie sa s obchodnými podmienkami zo strany žalobcu, nehovoriac o nemožnosti si tieto upraviť individuálnou dohodou v zmluve. Opierajúc sa o Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné, máme za to, že pokiaľ ustanovenia o úrokoch, poplatkoch a predovšetkým o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú a na ustanovenia obsiahnuté v samotnom texte obchodných podmienok, ktoré o nich pojednávajú, sa pre absenciu žalobcovho podpisu nemožno odvolávať, podľa právnych predpisov platných a účinných v čase uzavretia samotnej zmluvy nemôže veriteľ od spotrebiteľa úroky alebo poplatky požadovať a takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov: Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 45 ods. 1 písm. l/ zákona č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (OZ): Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej

klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 2. 10. 2007: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko ich naplnenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Dňa 07.07.2006 uzatvoril žalobca ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného „Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO“ (ďalej len „Zmluva“), ktorou bol na základe Žiadosti o poskytnutí rýchlej pôžičky žalobcovi poskytnutý úverový rámec spolu vo výške 30.000 Sk (995,82 €). Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobca zaviazal uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.000 Sk (33,20 €) a dodržiavať podmienky uvedené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobca neplnil povinnosti z uzavretej zmluvy riadne a včas, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. Pohľadávka vzniknutá z uvedenej zmluvy bola následne postúpená na žalovaného zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.06.2013, pričom postupom bola Všeobecná úverová banka, a.s. Špecifikácia postúpenej pohľadávky vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky. Podaním zo dňa 18.06.2013 bolo postupom žalobcovi oznámené postúpenie pohľadávky, preto od tohto momentu bol žalobca oboznámený s tým, kto je veriteľom pohľadávky zo zmluvy. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ust. § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnení postupcovi. Podľa ust. § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobcom) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania poskytol žalovaný žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a zaslal mu na podpis dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „dohoda“) spolu s rozhodcovskou zmluvou a dotazníkom. Žalobca mal možnosť prezrieť si ich doma, v pokoji sa oboznámiť s ich obsahom, a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobca dohodu, rozhodcovskú zmluvu a dotazník vyplnil a podpísal dňa 15.10.2013 a dňa 16.10.2013 boli doručené poštovou prepravou žalovanému. Od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. V zmysle dohody zo dňa 15.10.2013 žalobca uznal záväzok

vyplývajúci zo zmluvy a zaviazal sa uhradiť žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 1.8783,99 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.883,99 € od 01.06.2013 do zaplatenia. Uznaniu pohľadávky sa žalobca zaviazal uhradiť v splátkach po 60 €, splatnými k 29. dňu v mesiaci, počnúc dňom 29.09.2013. Uvedené dohodnuté splátky žalobca rovnako ako podmienky dohodnuté v pôvodnej Zmluve opätovne porušil, nakoľko neuhrádzal dohodnuté splátky riadne a včas. Už prvú úhradu v zmysle dohody žalobca uhradil neskôr, a to dňa 13.11.2013 vo výške 60 €, následne vykonal úhradu ešte dňa 20.11.2013 vo výške 50 €, avšak iné úhrady žalobca nevykonal. Právomoc Rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná Rozhodcovskou zmluvou zo dňa 15.10.2013 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“), v zmysle bodu 3.1. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca svoj splatný dlh v zmysle čl. 2 bod 2.1 dohody zo dňa 15.10.2013 riadne uznal čo do právneho dôvodu a výšky. Na základe takto prejavenej vôle žalobcu došlo k založeniu vyvrátenej právnej domnienky o tom, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie dlhu zo strany žalobcu je ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premičacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premičacia doba, a to priamo zo zákona. Podľa § 110 ods. 1 OZ Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podpisom dohody došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 druhá veta OZ, tzn. k prerušeniu plynutia premičacej doby a k plynutiu novej 10 ročnej premičacej, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premičaní dlhu. Teda aj uznaním premičaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premičaní, nastávajú vyššie uvedené účinky. Žalovaný rovnako považuje za potrebné poukázať na rozdielnosť účinkov a rovnako aj rozdielnosť náležitostí potrebných k tomu, aby nastali účinky ustanovení § 110 ods. 1, druhá veta OZ a ustanovenia § 558 OZ. Uznanie premičaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premičané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premičacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premičacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premičaní vedel alebo nie. Úprava obsiahnutá v ustanovení § 558 OZ spája vedomosť toho, kto uznal premičaný dlh, o jeho premičaní, so vznikom vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trval. To znamená ustanovenie § 110 ods. 1 OZ nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky (hoci aj vo vzťahu k premičanému dlhu) s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premičaní a jeho následkoch. Podpisom dohody došlo k začatiu plynutia novej 10 ročnej premičacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premičacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premičacej doby v tomto prípade nastal. Tým, že žalobca podpísal dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť a mal možnosť si dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ide o prejav slobodnej vôle žalobcu, ktorý si je vedomý svojho záväzku, uzavrieť so žalovaným predmetnú dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. Žalovaný poukázal na rozhodnutia: Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 6Co/252/2013, Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.05.2014, sp. zn. 11Co/187/2014. Žalobca navyše uhradil jednu celú a druhú čiastočnú splátku vo výške stanovenej v dohode, čo svedčí o jeho aspoň počiatočnom zámere podmienky dohody dodržiavať. Pokiaľ by žalobca uhradil splátky v zmysle dohody tak ako mal, žalovaný by neinicioval konanie na rozhodcovskom ani inom súde, a spor medzi stranami mohol byť vyriešený v rámci mimosúdnej dohody. Konanie na rozhodcovskom súde tak vyvolal priamo žalobca, nakoľko opakovane porušil záväzok, na ktorý sa dobrovoľne zaviazal. Žalovaný zastáva názor, že nie je možné priznať ochranu opakovanému porušovaniu dohodnutých podmienok so strany žalobcu. Žalovaný preto uplatnil právo iniciovať rozhodcovské konanie na základe samostatne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Žalobca zároveň dňa 15.10.2013 vyplnil a podpísal dotazník k dohode o uznaní pohľadávky a k rozhodcovskej zmluve, v ktorom vyjadril jednoznačné súhlasné stanovisko okrem iného aj s tým, že je v prípade nesplnenia záväzku podľa dohody o uznaní záväzku ochotný podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, a zároveň vyhlásil, že chce rozhodcovskú zmluvu uzavrieť. Tento dotazník v jednoduchých tézach osvedčuje zrozumiteľnosť a vážnosť vôle dlžníka - žalobcu uzavrieť dohodu, ako aj rozhodcovskú zmluvu, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznať a podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Predmetný dotazník žalovaný zaviedol do praxe práve

z dôvodu, aby preukázal splnenie informačnej a poučovacej povinnosti, ktorej nepreukázanie súdy Slovenskej republiky v minulosti vytýkali. Žalobca mal možnosť v predmetnom dotazníku vyjadriť svoj súhlas resp. nesúhlas k jednotlivým tézám. Žalobca však ku všetkým tézám dobrovoľne vyjadril svoj súhlas, pričom tento súhlas potvrdil vlastnoručným podpisom. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že žalobca bol informovaný o podmienkach dohody o uznaní záväzku ako aj rozhodcovskej zmluvy a považuje ich za platné. Obsah dohody ako aj rozhodcovskej zmluvy a dotazníka bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, čo sa týka zmluvných vzťahov vo všetkých oblastiach života. Aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobca v súdnom konaní) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval, uvedené nie je jeho nevýhodou, nakoľko uvedené dokumenty mal možnosť vyplniť a podpísať v prípade že s nimi súhlasí. Naopak, v prípade ak napríklad s niektorou tézou z dotazníka nesúhlasil, mal možnosť toto nesúhlasné stanovisko vyjadriť označením krížika, čo však neurobil. Pokiaľ žalobca poukazuje na konanie vo veci totožných účastníkov ako v tomto prípade, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5Csr/2/2016 žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade sa jednalo o iný spis, s iným skutkovým a právnym stavom.

5. Z vyjadrení sporových strán medzi stranami nebolo sporné, že dňa 07.07.2006 došlo medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - Consumer Finance Holding, a. s. k uzavretiu zmluvy označenej ako „žiadost' o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO“, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, ktoré bol povinný v pravidelných splátkach právnemu predchodcovi žalovaného vrátiť. Žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce zo spomenutej zmluvy riadne a včas neplnil. Podľa rozhodcovského súdu pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., postúpil predmetnú pohľadávku na žalovaného dňa 07.06.2013. V prílohe k zmluve je okrem iného uvedený aj dátum zosplatnenia dlžnej sumy, a to 12.02.2010. Dňa 15.10.2013 došlo k podpisu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, prílohou dohody bol aj dotazník, v ktorom sa žalovaný zakomponoval, že žalobcu má vedomosť o premlčaní dlhu. Tiež nebolo sporné, že v ten istý deň ako došlo k podpisu dohody o uznaní záväzku, dotazníka došlo aj podpisu rozhodcovskej zmluvy, v ktorej si zmluvné strany dojednali, že všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej dohody a o úhrade pohľadávky v splátkach budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadost' o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde, bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to najneskôr v deň predchádzajúci dňu podaniu v žaloby na Stálom rozhodcovskom súde. Pre platné odstúpenie od zmluvy sa vyžaduje písomná forma a jeho včasné doručenie druhej strane. Medzi stranami tiež nebolo sporné, že dňa 25. 9. 2017 bol žalobcovi doručený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, spis. zn. SRSAspA 07732/16 zo dňa 31.08.2017, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1773,99 €, úrok z omeškania vo výške 72,73 €, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1773,99 € od 21.11.2013 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania vo výške 215,80 € a žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, spis. zn. SRSAspA 07732/16 zo dňa 31.08.2017, bola doručená tunajšiemu súdu dňa 10. 11. 2017.

6. Vychádzajúc zo zistení zhrnutých pod bodom 5 tak bolo zistené, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná dňa 10.11.2017 bola podaná v zákonnej 3 mesačnej lehote, ktorá žalobcovi začala

plynúť odo dňa doručenia predmetného rozhodcovského rozsudku (25. 9. 2017). Žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. i) a 1) Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to z nasledovných dôvodov: jednak z dôvodu, že právo, priznané rozhodcovským rozsudkom bolo v čase jeho uplatnenia pred rozhodcovským súdom premlčané, podpísanie dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15.10.2013, bolo dosiahnuté nekalou obchodnou praktikou, uznanie záväzku nie je právne účinné, pretože dlžník o tom, že dlh je premlčaný nevedel, nerozumel významu premlčania, keď podpisoval dohodu, ktorá mu bola zaslaná na podpis. Navyiac prílohou dohody bol dotazník, v ktorom žalovaný zakomponoval vedomosť žalobcu o premlčaní dlhu. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (Smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej smernice o nekalú obchodnú praktikú. Tiež žalobca založil žalobu na tvrdeniach, že žalovaný (v rozhodcovskom konaní v pozícii žalobcu) nebol aktívne vecne legitimovaný z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky, rozhodcovský súd tiež neprihliadol, že v zmluve absentuje počet splátok a zmienka o úrokoch, poplatkoch, ročnej percentuálnej miere nákladov, termínoch splátok atď. je obsiahnutá len v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., pričom tieto neboli žalobcom ako spotrebiteľom vôbec podpísané, nebolo možné si tieto upraviť individuálnou dohodou v zmluve a v zmluve tak absentujú ustanovenia o úrokoch, poplatkoch a predovšetkým o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere a samotná zmluva sa tak považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

7. Obrana žalovaného nebola akceptovateľná, z viacerých dôvodov, a to predovšetkým vyhodnotením a poukázaním na predložené listinné dôkazy. Súd prisvedčil argumentom žalobcu ohľadom nesprávne právne posúdenej námietky premlčania a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy, tiež však zistil, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej žalovaný uplatnil právo iniciovať rozhodcovské konanie je neplatná.

8. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon upravuje a) spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť naspotrebitel'skom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom

konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. V prejednávanej veci bolo zistené, že uzavretá rozhodcovská zmluva bola dňa 15.10.2013. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa pre posúdenie platnosti (neplatnosti) predmetnej rozhodcovskej zmluvy použijú ustanovenia právnych predpisov účinných v čase jej uzatvorenia, t. j. Zákona č. 244/2002 Z. z., avšak na rozhodcovské konanie, ktoré sa začalo aj pred 1. januárom 2015, a ktorého predmetom je spotrebiteľský spor, sa použijú ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní č. 335/2014 Z. z. Vzhľadom na uvedené, súd pri prejednaní a rozhodnutí veci aplikoval ustanovenia Zákona č. 335/2014 Z. z. a skúmal dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle tejto platnej právnej úpravy.

10. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či bola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa názoru súdu zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci bola otázka, či rozhodcovská zmluva zo dňa 15.10.2013, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť aj prejavom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy ani z iných listinných dôkazov žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, že žalobcovi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Do úvahy neprichádza zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú praktiku pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok ani prípadnou argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, pretože je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu. Je tak na mieste konštatovať, že je evidentné, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejmé, že spotrebiteľ nemal objektívnu možnosť takúto formulárovú zmluvu meniť, nedošlo k individuálnemu vyjednaniu obsahu rozhodcovskej zmluvy. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho nepriať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že v prípade podania žalobného návrhu dodávateľom núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred všeobecným súdom.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd predloženú rozhodcovskú zmluvu považuje za absolútne neplatnú a preto zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) Zákona č. 335/2014 Z.z..

11. V záujme zachovania zásady hospodárnosti konania nebolo potrebné sa už zaoberať inými dôvodmi uvádzaným žalobcom na zrušenie rozhodcovského rozsudku, napriek uvedenému však súd zároveň uvádza, že rozhodcovský súd aj nesprávne právne posúdil žalobcom uplatnenú námietku premlčania, keď vychádzal z toho, že uznaním záväzku (v rámci dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15.10.2013) došlo k tomu, že odo dňa uznania dlhu začala plynúť nová 10-ročná premlčacia lehota - podľa §110 ods. 1 OZ. Súd prisvedčil tvrdeniu žalobcu, že uznanie záväzku zo dňa 15. 10. 2013 je neplatné, pretože je výsledkom nekalej obchodnej praxe zo strany žalovaného. Uznanie záväzku je totiž zahrnuté v texte dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú opäť vopred, vo forme formulára pripravil žalovaný a táto bola žalobcovi predložená na podpis spolu s dotazníkom. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je opäť typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Pri vyhodnocovaní praxe veriteľa súd prihliadal na úroveň priemerného spotrebiteľa (Smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. Pokiaľ potom rozhodcovský súd vyhodnotil námietku premlčania, ktorú vzniesol žalobca v rozhodcovskom konaní ako nedôvodnú, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a bolo potrebné aj z tohto dôvodu, teda dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. l) Zákona č. 335/2014 Z.z.. rozhodcovský rozsudok zrušiť. Rozhodcovský súd tiež nesprávne právne posúdil vec, keď neprihliadol na to, že predmetná zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a to v dôsledku absencie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov. Súd je názoru, že úver, ktorý bol poskytnutý na základe žiadosti žalobcu o aktiváciu pôžičkovej karty, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, ktoré bol povinný v pravidelných splátkach právnomu predchodcovi žalovaného vrátiť, nie je úverom poskytnutým formou preddavku na bežný účet, ktorý je vyňatý z úpravy zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Napokon už zo samotného označenia úverovej zmluvy vyplýva, že úver bol žalobcovi poskytnutý prostredníctvom pôžičkovej karty a preto sa na túto zmluvu plne vzťahuje uvedený zákon. Podľa jeho znenia, ktoré bolo účinné v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, absencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov spôsobila, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úplný úspech.

13. Keďže žalobca ako spotrebiteľ je oslobodený od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) a súd jeho žalobe vyhovel, poplatková povinnosť prešla na žalovaného (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.). Súd preto žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok za žalobu v uvedenej výške (položka 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.